

Додикабо драсте

БЕОГРАД, СУБОТА, 13 ДЕЦЕМБР 1941

Уредништво и Администрација,
Београд, Ђ. Вашингтона 12.

ПРИМЕРАК 2 ДИНАРА

Претплата, тромесечно 20.— дин.,
полугодишње 40.—, годишње 80
динара.Претплату прима Ген. агенција за
продају новина и часописа, Бео-
град, Влајковићева 8.

БР. 2 — ГОД. I.

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

НИШ У — АФРИЦИ

РАТ СА — ГЕОГРАФИЈОМ

Београд, децембра

«Рајтер» је недавно јавио, према извештају свога дописника, да су Немци порушили зграду «Политике» у Београду, јер се ту скupљала српска друштвена «елита», која је навијала за Енглезе. Овај «свеснајући» новинар, откуцао је својој редакцији један дугачак чланак, који се завршава реченицом:

— Немци руше у Београду све зграде, у којима се састају наши пријатељи.

Редакција је на то упутила свом дописнику овај телеграм:

— Јавите одмах да ли у Београду има још која читава зграда?

Новинар је одговорио агенцији:

— За то питајте Београд. Ја се налазим у Каиру — Египат.

«Рајтер» сад је било све јасно и редакција је опет телеграфисала:

— »Ол рајт! Кад сте већ у Африци, свратите до Ниша.

ЕНГЛЕЗИ И ЈАПАНЦИ СУ СЛОЖНИ У ЈЕДНОМ ПИТАЊУ

Токио, децембра. — Према писању листа Ничи-Ничи, Јапанци су потпуно убеђени да ће Совјети ући на територију Немачке, како то верују и Енглези. Само што ће тај улазак бити — са уздигнутим рукама и баченим оружјем.

НОВА ЕНГЛЕСКА ПОМОЋ СОВЈЕТИМА

Москва, децембра. — Овде је стигло неколико енглеских официра са циљем да пронађу начин на који ће најефикасније помоћи Совјетима. Као главну своју помоћ, они су Совјетима обећали да даду рецепт својих «успелих» повлачења.

ПРАВО МЕСТО

Токио, децембра. — За Рузвелтово писмо јапанском Цару, одређено је једно специјално место, истински мало необично за америчке чоте. За ово писмо одређен је, наиме, један — кош за хартију.

Учествујте на нашем
наградном
конкурсу

ВРЛО ВАЖНЕ ВЕСТИ

ДВОСТРУКА НЕЗГОДА Г. ПЕТРОВИЋА

Данас је у нашу редакцију дошао, врло узбуђен, г. Јован Петровић, рентијер, који је — као што је нашим читаоцима познато — извукao главу из пожара насталог на његовим панталона-ма, у близини пијаце »Кале-нића Гувно.«

У пожару је г. Петровић изгубио једно дугме. Г. Петровић нас је замолио да објавимо да ће богато наградити читаоца који успе да ово дугме пронађе.

ЈЕДНА МИСТЕРИОЗНА ДРАМА У АМЕРИЦИ

Како јављају листови, у Чикагу је нађен на парчиће грозно искасан пешак леш једнога тамошњег милионара, који је у последње време био заљубљен у своју секретарицу. Полиција верује да је милионар извршио самоубиство због несрећне љубави.

РАСКИНУТ САВЕЗ МИЛОРАДА МИЋИЋА И ЦРНОБЕРЗИЈАНАЦА

Кад могу да направе савез плутократи и большевици, крупни капиталисти и пролетери, што да не могу ја направити савез са црном берзом? Тако је резоновао Милорад Мићић, шеф отсеца за контролу цене.

Добра идеја злата вреди. И лепо човек направио један ланац добро га стегао и фабрика без оца почела да ради. Паре пљуснуше као киша из облака. Добро и црној берзи, а добро и Мићићу. Споразум кућу гради. Мићић је већ меркао на Теразијама неку згодну »кућицу«, да се нађе »под старост«, јер право је да његов напоран народни посао буде добро награђен.

Али попусте петље у ланцу и све се испретумба. Таман човек попио црну кафу и узео новине у шаке кад се створи цев од револвера под гушом. Као неки ружан сан на јави. Мићић је имао само толико времена да уз викне:

— Зар двадесет година ми радио ја за народ и нико се не нађе да нас узнемири, а ево сад је боре ове »ситнице« нађе се Олтан да нас малтретира. То није демократски

Илузије и стварност

Овако би требало да се сврши немачко-совјетски рат по замисли радио Лондона...

...али догађаји говоре друго.

СТАРА ЕНГЛЕСКА ТАКТИКА

Ново успело повлачење Енглеса — овога пута у Африци — тумачи се овде као велики стратегијски потез. Препуштање нова два гра- је нови израз прослављене енглеске тактике: повуци се да у Либији Немцима само где год можеш.

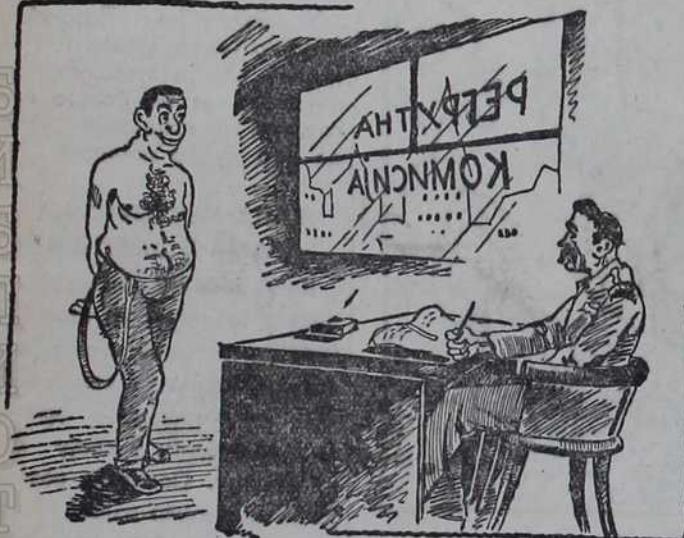
СИМОВИЋ НА БЛАГАЈНИ

— Господине благајниче, молим за повишицу. Још неко нико села плануло је у Србији.

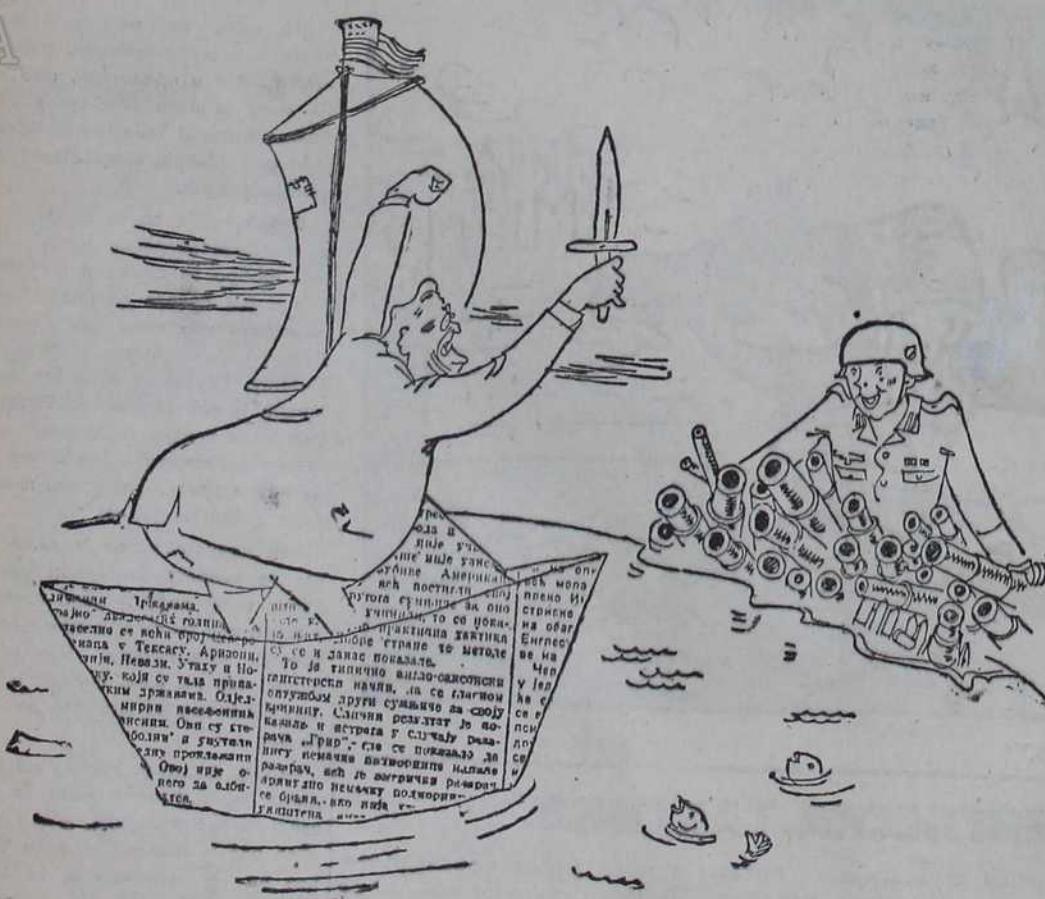
РЕГРУТАЦИЈА У С.А.Д.

У С. А. Д. се неписмени не узимају у војску.

— Знаете, ја сам — неписмен.

ДОН - КИХОТ

ВРЕМЕ ДАНАС

Ведро

Србија: Као што смо предвиђали небо над Србијом, које је било замрачено црвенкастим облацима, потпуно се разведрило.

Иностранство: Јаке буре на Пацифику. Потопљено је 77.000 тона британских ратних бродова.

Прогноза времена за наредну недељу

Србија: Очекују се сунчани дани. Време се све више пролепшава.

Иностранство: Предвиђају се буре на Пацифику.

РОТШИЛДОВА ВЕЛИКОДУШНОСТ

Један од тројице Ротшилда — јеврејских ратних финансијера, инсталирао се у Паризу. Његова вила на Аvenи д'Боа, била је једна од типичних луксузних кућа у том крају, окружене великим парком.

Његова великолудност према „изабраном народу“ беше позната широм свих пет континената. Сваки Јеврејин који је дошао у Париз, било из којег краја света, могао је три дана да живи у Паризу о трошку Ротшилда.

Један незапослени радник, аријевац, не могавши се користити овим бенефицијама, а мислећи да ће искористити „милосрђек“ Ротшилдово, видевши га где долази кући, поче да пасе траву пред Ротшилдовим парком.

— Шта радите ту, јадни човек? упитао га је Ротшилд, чим га је опазио.

— Ето, пасем траву, гладан сам. Ротшилд, отворивши врата од своје баште, одговори:

— Па, што не дођете код мене у башту, сиромашни човече, тамо је трава много боља.

ЈЕДНА ГОРКА ИСТИНА

— Мико, да ли би ти хтео да позајмиш једном добром пријатељу сто динара?

— Како да не, али данас нема добрих пријатеља!

Ведро

Србија: Као што смо предвиђали небо над Србијом, које је било замрачено црвенкастим облацима, потпуно се разведрило.

Иностранство: Јаке буре на Пацифику. Потопљено је 77.000 тона британских ратних бродова.

Прогноза времена за наредну недељу

Србија: Очекују се сунчани дани. Време се све више пролепшава.

Иностранство: Предвиђају се буре на Пацифику.

РОТШИЛДОВА ВЕЛИКОДУШНОСТ

Један од тројице Ротшилда — јеврејских ратних финансијера, инсталирао се у Паризу. Његова вила на Аvenи д'Боа, била је једна од типичних луксузних кућа у том крају, окружене великим парком.

Његова великолудност према „изабраном народу“ беше позната широм свих пет континената. Сваки Јеврејин који је дошао у Париз, било из којег краја света, могао је три дана да живи у Паризу о трошку Ротшилда.

Један незапослени радник, аријевац, не могавши се користити овим бенефицијама, а мислећи да ће искористити „милосрђек“ Ротшилдово, видевши га где долази кући, поче да пасе траву пред Ротшилдовим парком.

— Шта радите ту, јадни човек? упитао га је Ротшилд, чим га је опазио.

— Ето, пасем траву, гладан сам. Ротшилд, отворивши врата од своје баште, одговори:

— Па, што не дођете код мене у башту, сиромашни човече, тамо је трава много боља.

Прогноза времена за наредну недељу

Србија: Очекују се сунчани дани. Време се све више пролепшава.

Иностранство: Предвиђају се буре на Пацифику.

Вишеви без бидзе

Једном лекару за женске болести дође млада, модерно обућена дама.

— Јесте ли удати? упита лекар.

— Да, господине докторе.

— Колико времена?

— Три године.

— И Бог је благословио ваш брак?

— О, да, господине докторе: досад нисам имала деце.

Олив: — Јадни Мариус, ти баш ниси имао среће на стрљачком такмичењу. Од дванаест метака само је један погодио. Али ипак си спасао част, пошто је тај метак погодио у центар.

Мариус: — Дозволи да ти кажем да ја све то презирим. Жири чак није ни приметио да је свих дванаест метака прошло кроз исту рупу.

Лала се вратио из Америке и прича један свој невероватан догађај из те земље.

— Та, знаете, једног сам дана летео аеропланом, па сам због квара на мотору морао да се спустим. И, замислите, нисам никако могао.

— Како то?

— Чим је аероплан додирнуо земљу, одскочио је у вис двеста метара. Тридесет пута сам тако узастопца поново одлетео у луфт кад сам хтео да се спустим.

— Та шта диваниш! чуде се сви.

— Ал' то је баш здраво просто, објасни Лала. Та налазио сам се над плантажом каучука.

— Због чега оног човека износе на носилима?

— То је неки кројач коме су одмах платили кад је поднео рачун, па је, сиромах, пао у несвест.

На часу физике професор објашњава кратак спој:

— Хоћу да запазим осветљење и окренем прекидач, али сијалице не горе. Покушам још једном, али лампе се не пале. Шта може да буде узрок?

Ђокица се јавља да зна и даје објашњење:

— Може бити рачун није плаћен.

Посвајао се Мићун Тошић са својом женом, па иако је од „јуначког соја“, жена га добро измлатила оклагијом. Мићун побеже у комшилу: плачући из свегласа. Слегоше се суседи око њега и запитаše га:

— Која ти је грдна јана, те је чиш ко гуја у процену?

— А он јецајући одговори:

— Избила ме јена, па ми не може јуначко срце одољети...

Наоружани људи ухапсили су неког човека, кад нађе Диоген. Он се заустави и, познавши свог ученика запита:

— Зашто те терају ови људи? Шта си скривио?

— Украо сам једну вазу...

— Бедниче, зашто си то урадио?

— Уместо да ме тешиш и браниш учитељу, ти ме грдиш!..

— Да, грдим те и осуђујем, зато што си украо тако безнадежну ствар. Јер да си крао на велико ствар би била обрнута, у том случају ти би друге терој затвор.

— Кад сам била млада, један краљ је пао преда мном на колена!

— Ви сте сигурно у то време играли табланета!

— Гимназиста Јова избацио једну „укрупнију“ реч у друштву и мајка га гриди.

— Неваљаче, зар те није срамота да тако нешто кажеш!

— Боже мој, мама, ту реч Шекспир употребљује врло често...

— Е, онда од данас не смеш више да се дружиш с тим Шекспиром...

— Људоджер: — Боже драги, ти једини на свету, услиши моју скромну жељу и пошаљи ми још једног тако масног и меснатог мисионара, како што је био онај који ме је учио да ти се молим!

— ...И нарочито не смете да пијете. Алкохол скраћује живот.

— Ах, зато су, дакле, господине докторе, бескрајно дуги дани када не пијем...

— Колега, не знам да ли ја идем напред за четири такта... или ви заостајете четири такта...

— Немојте се због тога узрјавати! Видећемо на крају.

— Забога, Мико, рече господица своме мужу, ти заборављаш да је моја мама умрла прошле недеље... Како можеш сад да свираш на клавиру?

— Али ја свирај сам по црним диркама, одговори муж.

Фотограф снима једно друштво на банкету и моли зајанце да се наслеју.

— Зашто сте господине, толико озбиљнији обраћа се он једноме госту.

— Ја плаћам банкет!

— Хоћете ли да заслужите ручак? пита неки господин просјајка. Оперите ми ауто, па ћете добити ручак.

— А какав је?

— Мерцедес-Бенц.

— Не мислим ауто, него ручак.

— Која ти је била она плавуша са којом сам те пре неки дан видео?

— То је била она црнка са којом сам те упознао у биоскопу.

— Оставите ме, господине, на миру. Ја сам верена.

— То је баш згодно. И ја сам верен. Тако нико неће моћи да замери, што двоје вереника иду у шетњу.

Главни уредник: Светомир Стојановић.

Уредник за илустрације: Теодор Докић.

Власник и издавач: Светомир Стојановић.

Уредништво: Београд, Ђ. Ва-

шингтона 12/III.

Штампа: Штампарија „Луча, Бе-

оград“.

Виџети с брдом

УЧИ АДАМОВЕ ЖЕНИДЕ

— Мирно спавај, синко мој, — рече Бог Адаму, извлачећи му ребро да од њега створи жену, — јер ти је то последњи пут што мирно спаваш.

Мама стонога: — Која нога кажеш да те боли, дете моје?

Дете стонога: — Не знам, умем да бројим само до десет.

— Кад сам му рекла да је моја тетка милионерка, одмах је постао хладнији према мени.

— Ја не знам, али можеш да питаш своју тетку. Јутрос сам их видела заједно у шетњи.

— Колико пута сте били оженини?

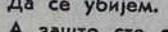
— Трипут. Двапут у Америци и једанпут озбиљно.

— Већ први грех Адама и Еве показује колико је штетно и опасно вегетеријанство...

— Зашто сте украдли револвер? Пита судија оптуженог.

— Да се убијем.

— А зашто сте онда продали револвер?

— Да бих могао да купим метке.

Берберин: — Но, како сече бријач? Добро!

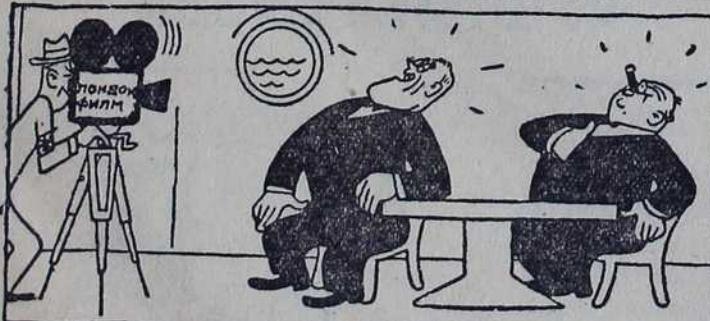
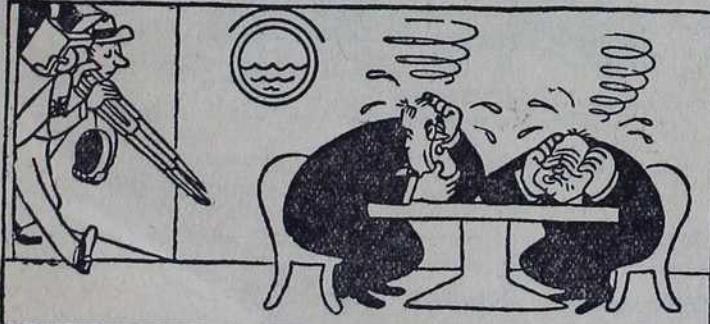
Муштерија: — Ако ме бријете,

онда доста добро, али ако ме колете онда — слабо.

Састанак на „Потомаку“

Приликом састанка на »Потомаку« један индисcretни цртач успео је да ухвати неколико момената, које овде доносимо.

Наша пошта

ДИРИСУ: Потпуно вас схватамо. Ви сте толико заузети контролом других, да немате времена да контролишу се сами себе.

ЧЕРЧИЛУ: Виц који сте начинили објављивањем неколико ултиматума има толико дугу браду, да је уопште немогуће да се пласира на нашем конкурсу из области спољне политике.

ЈЕДНОМ ЧИТАОЦУ: — Не. Ви се варате! Скраћеница »Дирис« не значи Диреција за искоришћавање ситуације.

БЕОГРАДСКИМ КАФЕЦИЈАМА

Верујте да нас је болно коснуо ваш трагичан доживљај. Ми сасећамо с вами. Шта вам вреди да радите, ако не зарађујете 100%. Баш сте несрећни. Таман да кажете подрж', Боже, овако се може, али оно не лези враже...

ДИРИСУ

Ми смо знали да ви имате и свиња и ако сте ћутали и крили то. Али ваша одлична муштерија Кнежевић, београдски месар са својом екипом, није имао стрпљења, претече вас и глас пуче. А добар глас далеко се чује. И ваш одлични рекламер Кнежевић, како га је Бог скромног створио, задовољио се само сједним обором од свега 32 свиње. Ако тако наставите са говењем свиња, онда ће се Београђани толико омрсити као и на Велики петац.

ЈЕДНОЈ БЕОГРАДСКОЈ ДАМИ

Не занима нас да ли сте из »отмених« београдских кругова, али ваша хазенска битка јајима на умљанској пијаци мирише на обест ратних богаташа. Ако сте члан »црне берзе«, као што изгледа, онда очекујте ускоро да и ви добијете једну корпу или у виду брњице.

ВАСИ КНЕЖЕВИЋУ

Ваша »свињска авантура« толико је Београђане тргла из сна и занесености, да су се збунили. Они се не љуте толико на вас као »Дирис«, али вам не могу оправити, што не пртерасте ваш чопор кроз Београд »у по бела данак« да бар виде како изгледају те свиње, да ли имају две или четири ноге?

НЕЗГОДЕ С РАСПОРЕДОМ

»Дирис« је направио праву збрку својим новим распоредом у београдским ресторанима и кафанама, тако да многи Београђани остају и гладни и жедни.

Тако пре неки дан упаде у познати београдски ресторан »Касину« један господин сав задијах, и узрујан обрати се келнеру:

— Не могу никако да се снађем по овом новом распореду, објасните ви мени кад се шта издаје?

Келнер му објасни:

— Дакле, господине, доручак је од 8 до 10 сати, од 10 до 12 издаје се пиће, од 12 до 3 сата ручак, од 3 до 6 опет пиће, а од 6 до 8 сати вечера.

— Ала је то глупо. Па кад ја морам цео дан да једем и пијем, кад ћу стићи нешто да урадим?

ВИНИ-МАЂИОНИЧАР

У СЛИЦИ БЕЗ РЕЧИ

(Politische Karikaturen)

Наш велики

наградни конкурс

У жељи да својим читаоцима пружи прилику да покажу обимност свога духа, редакција »Бодљикавог прасета« расписује наградни конкурс за

Најбољи виц из области спољне политике

Услови конкурса су следећи:

- На конкурсу могу узети учешћа сви читаоци »Бодљикавог прасета« од 5 до 55 година.
- Професионални хумористи, новинари, књижевници или набеђени новинари и књижевници немају право учешћа на конкурсу.
- Рок за слање одговора је 1. јануар 1942. године.
- По завршетку конкурса, један нарочити жири састављен од наших новинара који су радећи на разним шаљивим листовима стекли репутацију највицкастих људи прегледаће све приспеле одговоре и одвојити двадесет најуспелијих, који ће бити објављени у листу.
- Сама читалачка публика гласањем ће изабрати три најбоља вица између ових двадесет.
- Најбољи виц на овом конкурсу добиће награду од 1.000.— динара. Други виц биће награђен са 500.— а трећи са 200.— динара.

На тај начин »Бодљикаво прасе« омогућиће тројици својих најбољих читалаца да се снабдеју оригиналним, или — што би рекла браћа Хрвати — непатвреним, прасећим печенjem.

Равајлови доживљаји

Равајло бира друштво

Разговор на небу

Линколн: — Ти, Вилзоне, ниси успео да уништиш Немачку са својих 14 тачака — а ове шепртље покушавају да заваравају свет да ће то учинити са осам.

Једна озбиљна рубрика

„Удесите да буде смешно“

Београдско „Ново време“ извештава под насловом: „битка Јајима на умљанској пијаци“:

На сред умљанске пијаце одиграла се ових дана битка Јајима, у којој је на једној страни учествовала једна београдска дама, а на другој неколико људи и жења с Умке.

Једна сељанка донела је на пијацу корпу јаја, око које се скучило неколико дама и људи са Умке, који су хтели да се ова јаја праведно расподеле, тако да би сваки могао понешто да купи. Међутим једна жена из Београда, препродаца, упротивила се томе, тврдећи да је она прва угледала сељанку, и да јој је ова уступила сва јаја.

Пошто није могло доћи до споразума настало је отимање. Бео-

Украдени виџеви

У једном великом варијетету дошла је на ред најдосаднија тачка програма: један човек с чаплом на глави показује, не баш најуспелије, разне мађоничарске вештине. Прошло је тако читавих четврт сата, те се мађоничар обрати публици с питањем:

— А сад долази сензија над сензијама. Има ли можда неко од господе једно јаје?

— Кад бисмо имали јаја, ви бисте већ одавно изглелали као на збору.

— С кима си у претсобљу тако дugo разговарала?

— То је била г-ђа Перса. Није имала времена да уђе у собу.

Муж: — Не могу да разумем како ти можеш да назовеш шеширом то што имаш на глави!

Жена: — А ја не могу да разумем како можеш да називаш главом то што имаш под шеширом!

Учитељ: — Када је неко рођен 1908 године, колико има година.

Ђокица: — Зависи од тога, да ли је мушки или женски.

— Јеси ли видео, како Ната има дречећу хаљину?

— Налазим да се слаже с њеним гласом.

— Да ли је господин уредник прегледао рукописе?

— Није, корпа је потпуно празна.

— Где слизате, господине? — пита један путник другог у возу.

— Тамо где открију да немам возну карту.

Један човек телефонира своме пријатељу:

— Ало друже, јеси ли слободан вечерас?

— Јесам.

— А сутра увече?

— И сутра увече јесам.

— А у суботу увече?

— Е, богами у суботу нисам. Имам један састанак.

— Их, баш ми је криво!

— А зашто?

— Па, знаш, хтео сам да те у суботу позовем на вечеру.

ЛЕШИНАРИ

— О чему већају у Белој кући?

— Спремају нам нову људску храну за зиму.

Како мали Персица залишила:

КРШТЕЊЕ БРОДА

Наша пруга

ГРЕХ

Одмах после светског рата, једна млада жена у некој енглеској паланци погреши с једним савезничким војником црне коже. Оду најзад ти француски колонијалци, па с њима и онај снажни црни младић. Али његова бела љубав ускоро примети, са ужасом, да она грешна веза није осталла без последица.

Дуго није знала шта да ради и само очајавала, а најзад отишла лекару и поверила му се.

— Доцкан сте дошли! казао је лекар и забринуто вртeo главом.

— Па шта мислите, докторе, хоће ли дете бити црно?

— Нема сумње, госпођо.

— Тешко мени! Шта ће бити, када мој муж види дете!

Стари доктор је поћутао мало, па се осмехнуо јер се сетио нечег.

— Покушаћемо, — рекао је најзад. Ви, знате, госпођо, да постоји веровање, које наука није убедљиво демантовала, да жена у благословеном стању, ако се уплаши од неког пожара, па се удари по образу, рађа дете са црвеној кожом. Или чак, ако гледа неко лепо дете, добија лепу бебу и обрнуто... Видите, у овој мојој улици држи радњу сајџија Бил. У излогу стоји један старински сат: неки црнац који на лицу има сказаљке и бројеве...

— Знам, па?

— Па сутра увече, када ће обично поћете са мужем у шетњу, ја ћу вас као случајно срести и ми ћемо поћи заједно овом улицом. Када стигнемо до часовничарског излога, а ви се направите као да сте први пут угледали оног страшног црнца у излогу, па једном викните уплашено и падните у несвест. Ми ћемо вас пренети кући, а када се вами учини да је време да дођете к себи, ја ћу речи вашем мужу да овај случај с обзиром на стање у коме се налазите, може имати рђавих последица...

— Ах, докторе... Бићу вам захвална до гроба...

— У реду, у реду, госпођо...

Два-три месеца доцније, родило се дете црно као угља. Када се све сршило, показали су мужу црно новорођенче. Он га је, мало збуњено, загледао, а онда се задовољно наслеђао и казао доктору:

— Хвала Богу, докторе. Добро смо још прошли. Ја сам се бојао да се сирото дете не роди са сказаљкама на носу...

АНЕПОДУЧИ

НУШИЋ И ЊУШИЋ

Нашао се Нушић у великом друштву код „Два Јелена“. У неко доба саставише се још и неки суседни столови, за којима се нађоше и неки Рус са Рускињом. Мило је Рускињи што се упознала с великим списателјем, па ће му рећи:

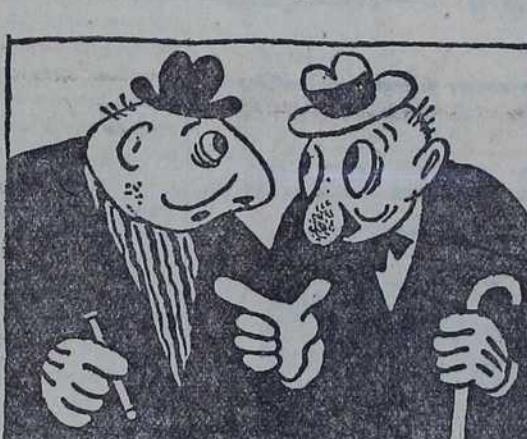
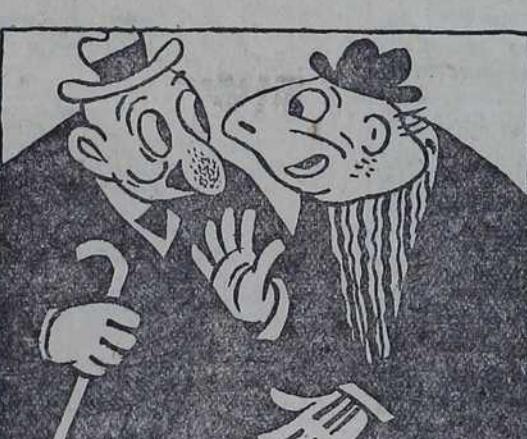
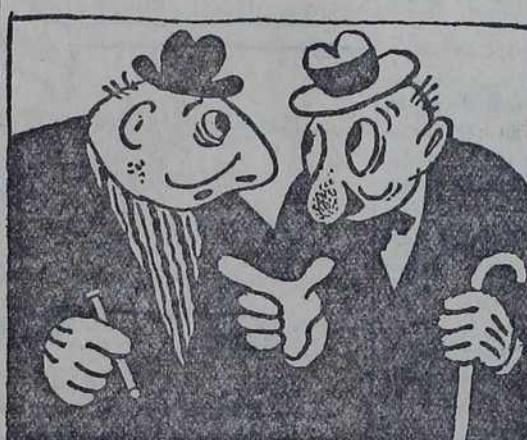
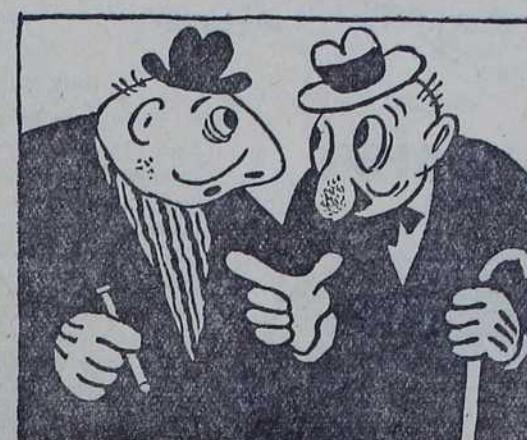
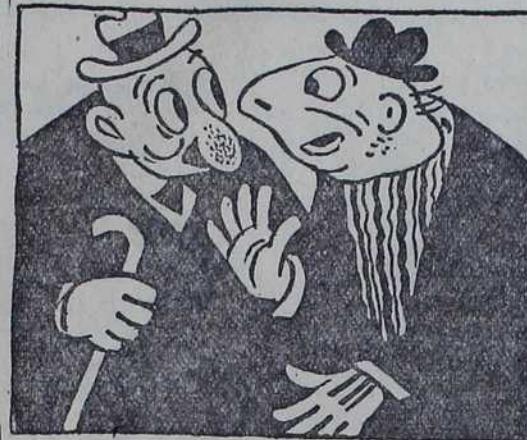
— О, мије очењ мило, господин Њушић...

Сви се смеју њеном простодушном одушевљењу и дирају због ње Нушића, те она, мало после као у некој неверици, запита Нушића:

— Ви заиста Њушић?

— Да, госпођо, одговора Нушић, сада сам, нажалост, само Њушић, а некад сам био и Русин.

Нон-стоп будале

Нема времена за забаву

— Опростите, господо, немам времена да слушам вашу свирку... Ја поправљам своју кућу.

САМОУБИСТВО Г. МАК КИНЛИЈА

Шкотланђанин Мак Кинли из Абердина, извршио је самоубиство, зато што је сазнао да је у Африци погинуо један његов пријатељ који му је дуговао 3 пенија — а није имао рођака од којих би пок. Мак Кинли могао да наплати своје потраживање.

ДЕМОКРАТСКИ ВИЦЕВИ

Све што сам имао дао сам «за народ», па ево и овом приликом дајем сто динара за зимску помоћ.

Један ратни богаташ.

Ми живимо »за народ« и зато му затварамо очи да не види како се »мучимо«.

Један демократа са зепада.

Ми мислимо дан и ноћ на наш народ, његове смо »жртве« и зато нас он и награђује.

Народни паћеник.

Мале шале

Полицијац запита новог госта:

— Зашто сте ви овде? Због алкохола?

— Не, због воде.

— Воде?

— Да, ја сам млекар.

Један лекар возио се у посету болесницима. Пролазећи крај шуме, опази човека где скупља пчурке.

— Опрезно, драги пријатељу, рече лекар, има много отровних пчурака. Баш сам недавно имао неколико случајева тровања и то смртних.

— Не бојте се, господине докторе, одговори човек, ја не скупљам пчурке да их једем.

— Него зашто?

— Ја их продајем у граду на пијаци.

Перица: — Је ли, тата, јеси већ видео, како циклон руши кућу, баца у ваздух краве, коње и кола?

Тата: — Нисам, сине.

Перица: — А јеси ли видео бар морску змију?

Тата: — Нисам ни то видео.

Перица: — Па то мора да је страшно досадно, остарати, а не видети ништа важно.

Аделу Сандрок, познату филмску глумицу, упитала је једном једна врло млада колегиница, зашто се није никад удавала.

— У моје време, одговори Адела Сандрок, девојка се није удавала, него су њу удавали.

— У твом новом роману дочају се три убиства.

— Па јесте, хтео сам да дам роману мало више живота.

Господин: — Ви, тако млад, и здрав човек, треба да се стидите да просите.

Просјак: — Ја замењујем свога друга; он је отишао у бању.

— Шта, Ела, ти још учиш да свираш клавир?

— Наравно... Једна слаба жена не може да ступи у брак без икаквог оружја.

Г-ђа П: — За апотекарицу сам чула опет лепе ствари!

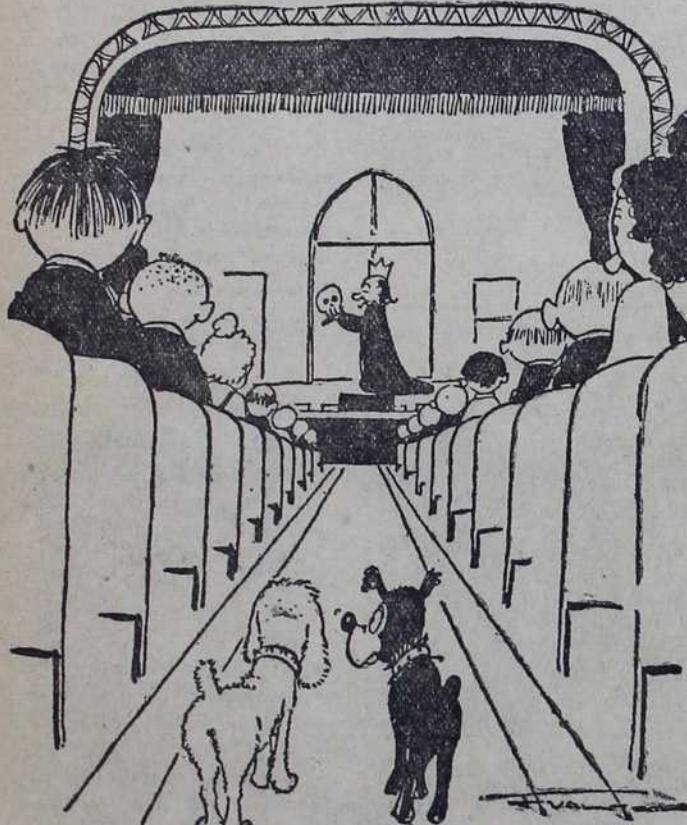
Г-ђа М: — То сам већ издалека на вами приметила. Изгледате данас тако задовољни.

ВИШЕВИ тисани шапаца

Позоришне вести

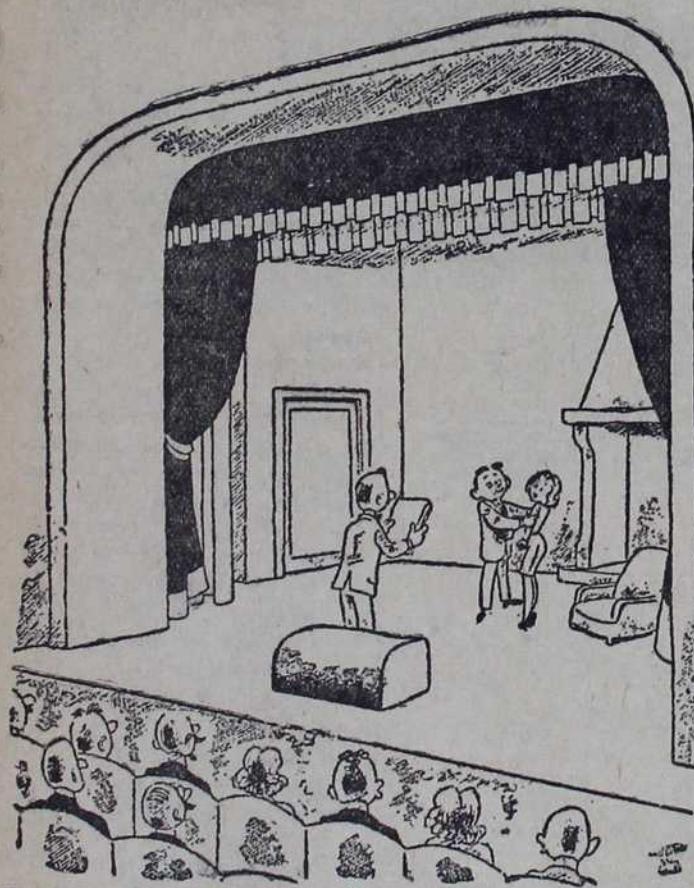
СА ПРИКАЗИВАЊА „ХАМЛЕТА“

(Koralle)

— Пази, Бимбо, после овог монолога, Хамлет ће избацити побању у врт.

Кад шаптач обуче ново одело ...

Госпођа и господин Марковић хоће да удају своју ћерку па приређују домаћу забаву. На листи позваних г-ђа Марковић примети све сама мушка имена.

— Како то? Зар ће од играча бити само ваша кћи? упита она.

— Па мислиш ли да ти ја приређујем забаву да бих удавао туђе кћери или своју? — одговори г- Џарковић.

— Како ти се допада Стевина вереница?

— О, ја је ценим врло високо.
— И ја... брат брату четрдесет!

Перица: — Ми се селимо, Павле.

Павле: — Откуд знаш?
Перица: — Малопре сам разбацио прозор и мама није ништа рекла.

НИЈЕ СЕ СЕТИО

Разболи се Влаху жена и читавих пет месеци не устаде из постеље. За то време Влах је месио, прао, кувао и радио све остале кућевне послове. Најзад му то досади те упадне код жене у собу и од све муке изудара је онако болесну... Идућега јутра он се сило зачуди кад не виде жену у постељи. Она је већ била усталла и послујући у огњанки весело је певушила, као да никад није ни била болесна.

— Е, — уздахну Влах, — да сам се сетио да изударам покојног оца и мајку, и они би данас били живи и здрави!

❖❖❖
— Господине судија, моја жена и ја не можемо никако да се слажемо, те смо ради тога вольни да се разведемо.

— И ја то исто желим, каже жене.

— О, па ви се тако лепо слажете. Ето, обоје тражите једно исто.

❖❖❖
— Зар не налазите да је редак такав глас какав има моја ћерка?

— О, да хвала Богу!

❖❖❖
Два филмска стара склопила брак. Пријатељи запиташа младожењу како се провео на свадбеном путовању.

— Ох, савршено! Хонолулу је заиста очаравајући...

— А твоја жена, да ли се и она забављала?

— Надам се да јесте, — одговари глумац — јер се још увек није вратила из Каира.

❖❖❖
Један становник Чигака ухапшен је и оптужен да је продавао флаше с вискијем. Адвокат који га је бранио, чим је добио реч, показа прстом на оптуженог и на његов црвени нос, и рекао:

— Господо, поротници, погледајте добро оптуженог и реците поштено да ли он има збиља изглед човека, који би се, када се дочепа неколико флаша вискија, решио да их прода?

У року од пет минута оптужени је пуштен на слободу.

❖❖❖
Жена (љутито)): — Ти си лењ, без вредности, немаш карактера, лажов си, најобичнији простак...

Муж: — Е, моја драга, ниједан човек није савршен.

❖❖❖
Учитељ: — Рецимо, Јоване, да плата твога оца износи две хиљаде динара месечно. Када првога да за кирију пет стотина динара, колико му још остаје.

— Ништа. Стављена му је забрана на плату.

❖❖❖
— Зашто не поведете рачуна о свом животу? каже судија обијачу. Ето сад ћете провести пет година на робији само зато што сте разбили једну празну касу.

— Имате право, г- судија. Када се будем вратио са робије ја ћу мало боље отворити очи.

❖❖❖
Жена: — Како се не стидиш да се вратиш кући у два сата ноћу?

Муж: — Било ми је досадно.

па нисам знао шта ћу да радим до пет.

У ТРГОВИНИ

(Marc Aurello)

— Желите, можда, један леп кајиш?

— Хвала. Ја носим »хозентрегерек«.

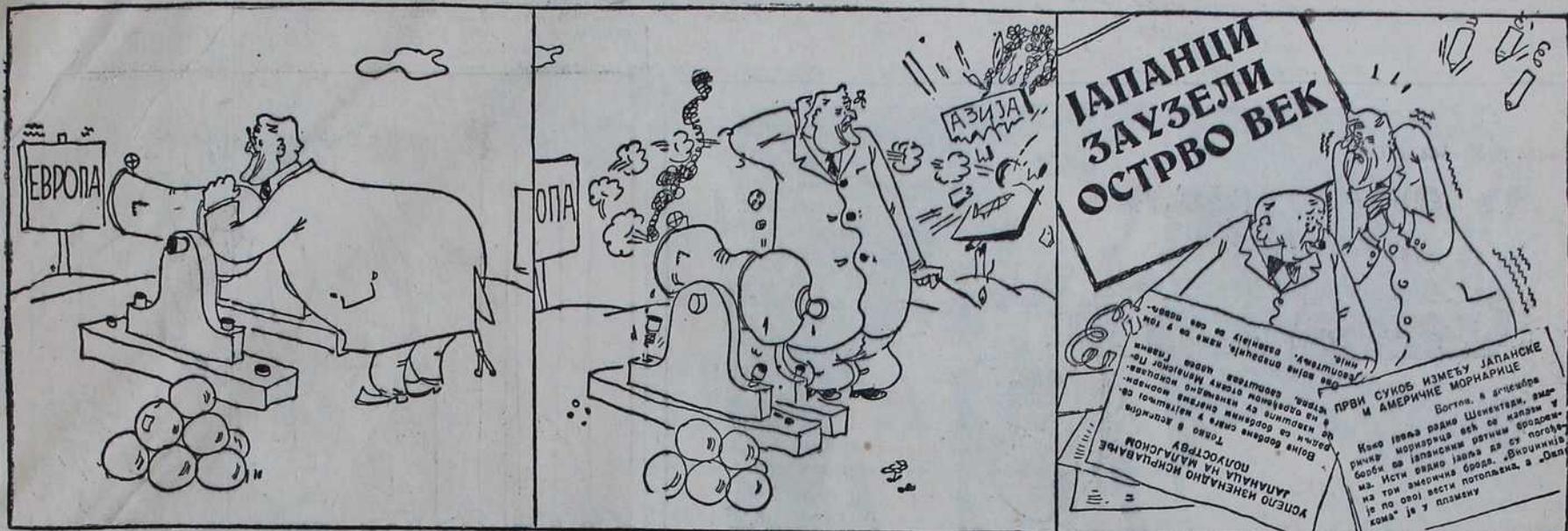
БАЛАСТ

(Politische Karikaturen)

— Да би се уздигли, морамо бацити сви баласт.

Не ширај се ватром!..

— Хајд, да испробам овај топ...

— Велики Боже, ово иде на супротну страну...

— Ово збила нисмо желели.

ЧУПОЧЛЕДЊЕ ВЕСТИ

Спомен-плоча у славу чичиних осамдесет девет чаша пива

У Сремској Митровици гостовао је Чича-Илија. Па стигао изјутра, свратио у једну гостионицу на доручак и поручио гулаш. Уз гулаш, разуме се, и чашу пива. А после, пошто је претстава тек увече, чашу за чашом. Кад је већ почело да се смркава, позвао је он гостионичара:

— Плати!

— Шта сте имали, Чича, молим лепо?

И бирташ бејаше изгубио рачун. Али Чича није:

— Један гулаш, каже он, леба и осамдесет девет чаши пива.

— Осамдесет девет! запрепастио се бирташ. Та шта кажете!

Знао сам да сте много попили!

али толико...

— Колико форинти? пита Чича.

— Какве форинте! Ни сексера вам нећу примити. То је почаст за мој бирцуз. И мермерну спомен-плочу таки ћу наручити, па ћу дати да се уреже шта се за овим асталом десило, да сви гости гледе, па да се фуртом чуде.

СРЕЋАН ГИНЕКОЛОГ

Један лекар, специјалиста за порођаје, прича како се усавршавао у своме позиву.

— У почетку нисам имао тако много среће. Први порођај који сам вршио није успео. Беба је заглавила, мајка добила тровање крви и умрла, а отац се од жалости удавио. Недељу дана доцније готово исти случај: беба заглавила, мајка умрла, а оца ударила капља од потреса. Е, или трећи пут већ...

— Није вам се десило ништа нарочито?

— ...успео сам да спасем оца.

У НЕЗНАЊУ

Срео се у понедељак наш попа са Ташом Испитучуром, па га хвали пред свима:

— Сине Тодоре, не знаш колико ми је мило што си ми се и ти обрнуо на прави пут!

— Зар ја? вели Таша, с неверицом.

— Јесте, синко, цела црква се радовала кад смо те видели јуче међу нама?

— Та шта кажете, — вели Таша, — дакле и тамо сам чак био?

— Како можеш да излазиш свако вече са својим мужем, кад се он увек тако страшно опија?

— Није то ништа изићи с њим. Много је теже вратити се.

НА ИЗЛОЖБИ

— Луд је, нема сумње.

— Ко? Сликар?

— Не! Купац...

БЛИЗНАЦИ

Очекујући да му се жена разреши бремена, Анте је од ранога јутра седео у подруму и пio полагано ракију. Тако је то трајало све до подне, кад му ташта сије у подруму и саопшти радосну вест да му се жена по родила и да може и он отићи да је види.

Анте оде горе и уђе у собу, где му показаше пород — два синчића као две златне јабуке. Рекоше му да одмах оде у цркву за свету водицу и знамење.

Анте је био прилично загрејан, али ипак стиже до цркве, из које су баш у тај мах излазила два свештеника — бар се тако њему учинило.

Анте им приђе, учтиво их поздрави, па рече:

— Молим вас, велечасна господо, да ми дате свету водицу и знамење за моја два синчића, које ми је жена данас родила.

Али то уопште нису била два велечасна господина, него само један.

ПУТНА ИСПРАВА

Кад су на граници прегледали путне исправе, један путник хтеде да се нашали са чиновником, па уместо путних исправа даде му јеловник, који је узео у вагон-ресторану.

Чиновник се брзо снађе и одговори:

— Ваше су путне исправе у реду: телећа глава, прасеће ноге, говећи бут, све се слаже!

ПОБЕЂЕНИ ГЕНЕРАЛ ЗИМА

— Ни ја нисам успео да их тучем.

БРОДОЛОМНИК

— ура, ево брода! Спас је ту!

— Била је варка!

СВЕРВИТЕ
БИЛДИНГ

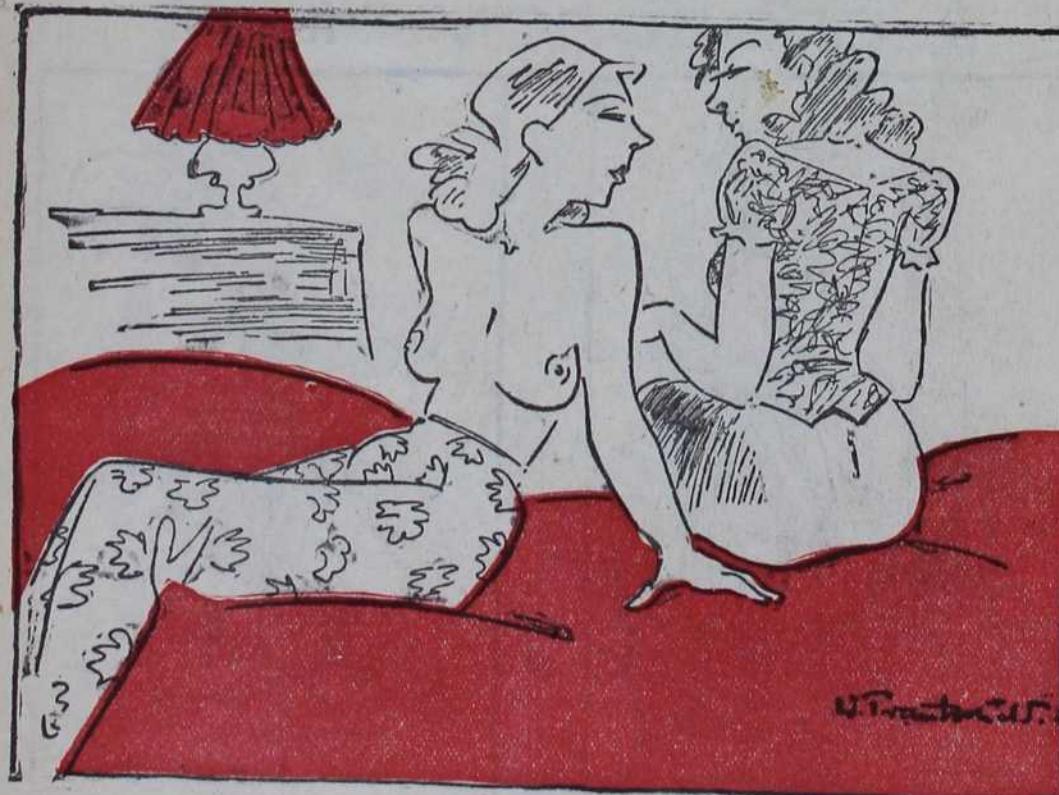
Женске ВЕСТИ

ФИЛМ

— Природно да морам имати ножне мишиће као лакоатлетичарка — кад Фриц још увек држи гарсонијеру на петом спрату.

Амерички разговори

— Гарантујем ти да Бил више ни у ком случају неће допрети до моје зоне сигурности.

(Kladderadatsch)

(Kladderadatsch)
Нова америчка сензација: филм »Broadway melody 1941«

Неспоразум

— Како ти се допада ова напред...
— ...Па ја је видим само од позади...

ОД НЕШЕЋИЈЕ ПО НЕШЕЋИЈЕ

Судија кори оптуженога:

— Није вас срамота! Дајете лажну изјаву, пошто сте се заклели животом ваше мајке и оца да ћете говорити истину.

— А, то није важно... Ја сам син непознатих родитеља.

◆◆
— Које је пиво боље: бело или црно?

— Ах, оставите, молим вас, то бело пиво. Ту скоро сам попио пет кригли црног пива и било ми је сасвим фино. После тога сам попио пат кригли белог пива и једва сам могао да се држим на ногама.

◆◆
— Ако ти мама да десет динара, а за три динара треба да купиш шећера код бакалина, колико ћеш вратити мами новаца?

— Ништа.

— Како ништа?

— Седам динара смо већ дужни бакалину.

◆◆
— Милане, које јело највише волиш?

— Пасуљ, јер се од њега редовно разболим, па не морам да идем у школу.

— Зашто пијете толико, пријатељу?

— Зато што се осећам сваким други човек кад попијем једну ракију.

— Зашто онда после прве чашице не престанете?

— Е, али и онај други треба једну да попије.

◆◆
Млада жена сва уплакана пребацује своме мужу:

— Некад си ми говорио да сам твоја краљица, али од неког времена немаш за мене ниједне лепе речи!

— То је сасвим тачно! одговори јој муж. Откад ми моја краљица спрема јело, које не могу да једем, откад она више не крпи моје рубље, не зашива дугмад на моме оделу, и вешу, ја више волим да живим у републици.

◆◆
— Е, драги мој, тако ти је то. Ка да пољубиш неку жену против њене воље, мораши да платиш казну.

— Да, а ако пристане да је пољубиш, онда стаје много скучље.

